

ZRÍNYI MIKLÓS NEMZETVÉDELMI EGYETEM

Kis-Benedek József ezredes

**A PALESZTIN INTIFÁDA BIZTONSÁGPOLITIKAI ÉS
KATONAI ÖSSZEFÜGGÉSEI**

**Doktori (PhD) értekezés
szerzői ismertetése**

**Témavezető:
Szabó János, DSc. egyetemi tanár**

Budapest, 2005

1. A TUDOMÁNYOS PROBLÉMA MEGFOGALMAZÁSA

A közel-keleti térség a világ legbonyolultabb és legellentmondásosabb területe, amelyre a 2001. szeptember 11-ei terrortámadás következményei a legnagyobb hatást gyakorolták. Az értekezést azzal a céllal készítettem, hogy bemutassam a palesztin-izraeli konfliktus legmarkánsabb megnyilvánulását, a palesztin intifádát. A madridi folyamat eredményeként kialakult izraeli-palesztin párbeszéd 2000 nyarán megtorpant és kirobbant a második palesztin intifáda. Az intifádaival elkezdődött alacsony intenzitású konfliktus folyamatosan eszkalálódott, fennállt regionális összetűzések lehetősége, megromlott Izrael és az arab államok viszonya, hatással volt az iraki konfliktusra, a terrorizmus terjedésére és ezáltal az európai biztonságra.

Elemzéseim során arra a következtetésre jutottam, hogy az intifáda logikus következménye azoknak az eltérő felfogásbeli különbségeknek és érdekeknek, amelyek a rendezésben érdekelt államokat jellemzik. A különböző érdekek közelítése még akkor sem egyszerű feladat, ha azokat békés körülmények között kell elvégezni.

Az értekezéssel bizonyítani kívánom, hogy az intifáda nem okoz regionális háborút, de negatív hatással van a palesztin állam megalakítására. Bizonyítom, hogy a konfliktus csak széleskörű nemzetközi együttműködéssel kezelhető. Kutatom és értékelem a terrorizmus ellen alkalmazott katonai műveletek eredményességét és eredménytelenségét, vizsgálom az új módszereket és bizonyítom, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben a fegyveres erőknek – más eszközök mellett – fontos szerepük van.

2. KUTATÁSI CÉLOK

A téma választásakor az alábbi célokat tűztem ki:

- Az intifáda történelmi gyökereinek és a 2000 nyara előtti palesztin-izraeli megállapodásoknak a bemutatásával választ találni arra, hogy törvénytörő volt-e az intifáda kialakulása;
- a politikai tényezők és a katonai erőviszonyok bemutatásával feltárni, hogy előidézhet-e az intifáda regionális háborút a térségben;
- a Palesztin Hatóság (PH) és a radikális szervezetek céljainak elemzésével bemutatni az intifáda hatását a palesztin állam kialakulására;

- feltárni az intifáda hatását a regionális státus quo-ra, a nemzetközi biztonságpolitikai szervezetek (ENSZ, NATO, EU) tevékenységére és a nemzetközi biztonságra;
- elemezni az intifáda befolyását a nemzetközi terrorizmus térségbeli terjedésére és a terrorizmus elleni harcra, feltárni, hogy az intifáda kezelése milyen hasznosítható politikai és katonai tapasztalatokat ad az aszimmetrikus hadviselés területén.

A fenti célok elérése érdekében felhasználtam azokat a személyes tapasztalatokat, amelyeket a konfliktus térségében négy év alatt szereztem. Feldolgoztam a biztonságpolitikával és a terrorizmus elleni küzdelemmel foglalkozó külföldi stratégiai kutató intézetek tanulmányait, különös tekintettel az IDF műveleti elemzéseire, a BESA Stratégiai Tanulmányok Központjára, a Stratégiai Tanulmányok Jaffee Intézetére, a Közel-Keleti és Afrikai Tanulmányok Moshe Dayan Központjára, a MEMRI Közel-Keleti Médiakutató Intézet tanulmányaira, a londoni Stratégiai Védelmi Kutató Intézet közel-keleti elemzéseire, a Herzliai (Izrael) Politikai és Stratégiai Intézet, Purdue Egyetem (Egyesült Államok), valamint a Nablusi Egyetem elemzéseire. A külföldi szakirodalom mellett tanulmányoztam a témában eddig megjelent, és a hazai szakkönyvtárakban fellelhető korábbi tudományos munkákat, valamint konzultáltam a doktori értekezésem témakörében jártas szakértőkkel.

3. AZ ELVÉGZETT VIZSGÁLATOK RÖVID LEÍRÁSA

Az értekezésben a választott témát öt fejezetben dolgoztam fel.

Az 1. fejezetben bemutatom a Palesztina megosztására vonatkozó ENSZ Közgyűlés 181. számú határozatának következményeit. Izrael Állam és a Palesztin Felszabadítási Szervezet (PFSZ) eltérő stratégiai céljainak bemutatásával kiemelem azokat a körülményeket, amelyek hozzájárultak az intifádák kialakulásához. Elemzem a madridi békefolyamat létrejöttének körülményeit, a fontosabb megállapodások bemutatásával feltárom azokat az okokat, amelyek a békefolyamat kudarcához és az intifáda kirobbanásához vezettek. Összehasonlítom az első és a második intifádát, valamint következtetéseket vonok le a célokat és módszereket illetően.

A 2. fejezetben elemzem az arab társadalmak belső problémáit, a térség katonai erőviszonyainak alakulását, sajátosságait és következményeit, az intifáda regionális és nemzetközi összefüggéseit, a nagyhatalmak és a nemzetközi szervezetek közvetítési kísérleteit. Bizonyítom, hogy az intifáda kezeléséhez nemzetközi összefogásra van szükség, amelyben a nagyhatalmaknak, a nemzetközi és a regionális szervezeteknek is megvan a

maguk sajátos szerepe és felelőssége. Következtetéseket vonok le az intifáda regionális konfliktussá fejlődésének lehetőségeiről és azok korlátairól.

A 3. fejezetben értékelem Izrael és a Palesztin Hatóság (PH) intifáda kezelésével kapcsolatos motivációit, az izraeli és a palesztin társadalom azon belső problémáit, amelyek hatást gyakorolnak Izrael és a PH viszonyára. Bemutatom az izraeli és a palesztin vezetés hatalomgyakorlásának eltérő módját. Elemzem a kapcsolatok folyamatos romlását, a palesztin biztonsági szolgálatok radikalizálódását, a terrrorszervezetek előtérbe kerülését, illetve az izraeli politika keményedését. Elemzem az izraeli állami és katonai vezetés, valamint a PH válságkezelési intézkedéseit, azok eredményességét és kudarcat, következtetéseket vonok le a hatékonyságot és eredményességet illetően.

A 4. fejezetben elemzem a műveleti terület katonaföldrajzi helyzetét, bemutatom a konfliktus katonai kezelésének módszereit, a palesztin radikális szervezetek hadviselési eljárásait, valamint az IDF aszimmetrikus kihívásokra adott válaszait. Elemzem az egyes alkalmazott módszerek hatékonyságát és sajátosságait, kiemelve azokat, amelyek más konfliktus-térségekben is előfordulhatnak, illetve amelyekkel a Magyar Honvédség válságkezelésben részt vevő katonái is találkozhatnak. Feltárom az IDF Védelmi Pajzs műveletének sajátosságait, azon keresztül a haderők terrrorszervezetek ellen történő alkalmazásának lehetőségeit.

Az 5. fejezetben az intifáda időszakában a válság kezelésére tett nemzetközi kísérletek bemutatásával elemzem azokat a problémákat, amelyek a válság megoldásában és a palesztin állam létrehozásában nem hagyhatók figyelmen kívül. Vizsgálom az intifáda kezelésének lehetőségeit. Megfogalmazom az intifáda kezelésére és rendezésére vonatkozó magyar érdekeket. Következtetéseket vonok le arra vonatkozóan, hogy az intifáda milyen hatást gyakorol a regionális és a nemzetközi biztonságra, befejezése mennyiben növelné a Közel-Kelet biztonságát és segítené a terrorizmus elleni küzdelmet, valamint a közel-keleti biztonsági rendszer kialakítását.

4. ÖSSZEGZETT KÖVETKEZTETÉSEK

Az értekezés kutatási céljaként megjelölt kérdések részletes kifejtését és elemzését, a következtetések levonását az egyes fejezetekben elvégeztem. Összegezett következtetéseim az alábbiak:

1. A palesztin intifádához vezető történelmi okok közül feltártam azokat, amelyek egy esetleges megállapodás létrejöttét jelentős mértékben befolyásolják. Elemeztem Izrael Állam

biztonságpolitikai célkitűzéseit és elveit, azok megvalósításának körülményeit és eszközeit. A védhető határok problémájának elemzésével bizonyítottam, hogy Izraelnek nem áll érdekében az 1967-ben elfoglalt területek feladása, hanem – sajátos geopolitikai helyzetéből adódóan – ütközőövezetek és biztonsági zónák kialakítására törekszik. Az intifáda ezt a meggyőződést tovább erősítette, sőt a konfliktus eszkalálódásával izraeli biztonságpolitikai elemzők kidolgozták az „Elkülönülési terv”-et. Következtetésem szerint ehhez hozzájárult az is, hogy az Egyesült Államok és az EU is a két nép, két állam elvet támogatja, de már Izrael is felismerte, hogy zsidó jellegét csak akkor tudja megőrizni, ha létrejön egy palesztin állam is. Bemutattam a PH-nak az izraelitől gyökeresen eltérő stratégiai céljait. A PH működésének elemzésével feltártam, hogy demokratikus intézmények nélkül, folyamatos külső nyomás alatt egy szervezet könnyen működésképtelenné válhat, különösen akkor, ha a körülményeket rosszul méri fel.

A madridi konferenciához vezető út körülményeinek elemzésével feltártam, hogy politikai szándék esetén lehetőség kínálkozik a vitás kérdések békés rendezésére, de csak akkor, ha az összes befolyásoló tényezőt figyelembe veszik, és nem halasztják el a kényes témák megvitatását. Az intifáda kezdete óta történt események bizonyították, hogy a rövid időre szóló keret-megállapodások nem vezetnek eredményre akkor, ha nincs meghatározva a végcél. A megállapodások hiányosságainak elemzésével feltártam, hogy az intifáda kialakulása törvényszerű volt.

2. Az intifáda regionális körülményeinek és a térség biztonsági kockázatainak elemzésével bizonyítottam, hogy az intifáda nem eszkalálódik regionális háborúvá, de a kisebb összecsapások lehetősége nem zárható ki. A térség katonai erőviszonyainak elemzésével, a megváltozott stratégiai célok és eszközök bemutatásával bizonyítottam, hogy Izrael egyik szomszédjának sem áll érdekében katonai összecsapást kezdeményezni Izraellel. Ennek egyik fő oka az, hogy a katonai képességek vonatkozásában Izraelnél valamennyi szomszédja alacsonyabb szinten áll. Egyiptom, Szíria, Libanon és Jordánia az intifáda miatt nem törekszik katonai agresszióra, sőt azért is érdekelt a konfliktus mérséklésében, hogy megakadályozza az erőszak áttérjedését saját területére.

Bizonyítottam, hogy az Egyesült Államok aktív fellépése nélkül nincs reális lehetőség a palesztin-izraeli konfliktus, de az egész térség problémáinak rendezésére sem. Ugyanakkor fontos szerepet játszik az EU is, és a rendezésből semmiképpen nem hagyhatók ki a mérsékelt arab országok sem. A legoptimistább változatban a palesztin-izraeli konfliktus lezárását együtt kellene rendezni az izraeli-szíriai és az izraeli-libanoni megbékéléssel. A kapcsolatrendszerek

elemzése során arra a következtetésre jutottam, hogy a palesztin-izraeli konfliktus kihat az iraki helyzet konszolidálására is, a két kérdés rendezése összefügg és meghatározza az egész közel-keleti demokratikus átalakulást.

3. Izrael Állam és a PH intifáda kezelésére vonatkozó motivációinak elemzésével feltártam a válság kezelésének korlátait, az izraeli társadalom belső problémáit, az állami és a katonai döntéshozatal sajátosságait. A palesztin motivációk feltárásával bizonyítottam, hogy az intifáda kirobbantásával és az alkalmazott eszközök megválasztásával a PH helytelen döntéseket hozott. Arra a következtetésre jutottam, hogy a palesztin biztonsági szolgálatok egyértelmű feladat-meghatározás és ellenőrzés hiányában radikalizálódtak, tagjaik a terrorista szervezetekben is tevékenykednek, ami ahhoz vezetett, hogy az izraeli támadások célpontjaikká váltak. A PH működésképtelenné válásával – az intifáda előtti időszakhoz viszonyítva – alapjaiban megváltoztak a palesztin állam létrehozásának feltételei.

4. A konfliktus területének katonaföldrajzi elemzésével feltártam az egyes konfliktuskörzetek eltérő tulajdonságait, a katonai műveletek lehetőségeit és korlátait. A palesztin szélsőséges szervezetek módszereinek elemzésével bemutattam az intifáda eskalálódását, új módszerek alkalmazását. A terrortevékenységre adott izraeli katonai reagálás elemzésével feltártam az aszimmetrikus küzdelem különféle eljárásait, azok előnyeit és hátrányait. Az izraeli fegyveres erők terrorizmus elleni harcának bemutatásával feltártam az aszimmetrikus hadviselésnek más országok fegyveres erői által hasznosítható tapasztalatait. Bizonyítottam, hogy a terrorizmus elleni küzdelemben a haderő csak egy, de nem nélkülözhető eszköz. A harc aszimmetrikus jellege miatt a katonai műveletek nehezen tervezhetők, igen nagyfokú a váratlansági tényező, a műveletek előkészítése és végrehajtása során kiemelt fontossága van a felderítésnek és a különleges erők alkalmazásának. A csapatok vezetéséhez a hagyományos hadviseléshez képest más szemléletre, a csapatok védettségének alaposabb megszervezésére, a civil-katonai kapcsolatok, valamint a média körültekintőbb kezelésére és felhasználására van szükség. A végrehajtott akciók hatékonyságának elemzéséből az a következtetésem, hogy a terrorizmus ellen elsősorban az azt kiváltó okok megszüntetésével lehet és kell küzdeni.

5. A válság megoldási lehetőségeinek feltárásával bizonyítottam, hogy a politikai rendezésnek nincs alternatívája, a katonai erő és a terrorcselekmények alkalmazása mindkét oldal számára csak további károkat okoz, és visszafordíthatatlan folyamatokat indít el. Megállapítottam, hogy ennek ellenére mindkét fél az erőszakos – katonai, illetve terrorista – megoldást részesíti előnyben, ami elsősorban a gyengébb fél irányító szervezeteinek esetleges

megsemmisülésével és a konfliktus elhúzódásával járhat. A konfliktusban közvetlenül érintett felek a nemzetközi közösség aktív támogatása nélkül nem képesek a válság rendezésére. Feltártam és bizonyítottam, hogy az ideiglenes megoldások nem vezetnek eredményre, ugyanakkor az izraeli állami és katonai vezetés még nem áll készen kompromisszumokra, sőt az Arafat-érában a PH-t ugyanúgy kezelte, mint a szélsőséges szervezeteket. A körülmények által meghatározott cselekvési szabadság mindkét fél részére igen korlátozott, a lehetőségek viszont az erősebb félnek kedveznek. A válság megoldásában leginkább szerepet játszó Egyesült Államok adminisztrációja az elhúzódó iraki rendezésre koncentrált és valószínűtlen, hogy Bush elnök beiktatását követően kellő politikai súllyal és kezdeményezően lépne fel a palesztin-izraeli konfliktus rendezésében. A kialakult körülmények és feltételek elemzése alapján az a következtetésem, hogy az Arafat utáni időszakban sem lehet rövidtávon gyors javulással számolni.

5. ÚJ TUDOMÁNYOS EREDMÉNYEK

A választott témában elvégzett kutatómunka alapján tudományos eredményként értékelem:

- 1) Meghatároztam azokat a regionális és helyi problémákat, okokat és összefüggéseket, amelyek döntő befolyást gyakorolnak a közel-keleti konfliktusra, illetve annak egyik fontos elemére, a palesztin-izraeli viszonyra.**
- 2) A hadtudományi kutatások terén hazánkban elsőként határoztam meg az intifáda, mint alacsony intenzitású konfliktus tartalmát, törvényszerűségeit és összefüggéseit.**
- 3) Kimutattam azokat a korlátokat, amelyek izraeli és palesztin részről befolyásolják a konfliktus rendezését. Elemzések alapján meghatároztam a válság kezelésének lehetőségeit.**
- 4) Bizonyítottam a régió szoros kapcsolatát a transznacionális fenyegetésekkel és kihívásokkal. Meghatároztam a térségből kiinduló, szövetségi rendszerünket és hazánkat is érintő fenyegetéseket.**
- 5) Az izraeli haderő tapasztalatainak elemzésével feltártam azokat az eljárásokat, amelyeket más haderők válságkezelésben érintett szervezetei is hasznosíthatnak a katonák terrorizmus elleni küzdelemre történő felkészítése és alkalmazása során.**

6. AZ ÉRTEKEZÉS FELHASZNÁLHATÓSÁGA, AJÁNLÁSOK

A következtetések levonásával az értekezés hozzájárul az igen bonyolult közel-keleti helyzetben való eligazodáshoz, feltárja az összefüggéseket, ezáltal segítséget nyújthat a politikai és katonai döntéshozóknak a térségbeli politikai és katonai kapcsolatok alakításához, valamint – felkérés esetén – a magyar szövetségi (nemzeti) hozzájárulás elméleti megalapozásához.

Hozzájárulhat az új típusú fenyegetések (aszimmetrikus hadviselés, különös tekintettel a terrorizmusra) elleni küzdelem megszervezéséhez, a terrorizmus ellen alkalmazandó erők létrehozásához, kiképzéséhez és bevetéséhez.

A Függelékkel együtt segítséget nyújthat biztonságpolitikai kutatóknak, a témában előadásokat tartóknak, információs bázisként szolgál az egyes fejezetekben kifejtett kérdések iránt érdeklődők számára.

Hozzájárul a közel-keleti válságkezelő műveletek tervezésében, szervezésében és végrehajtásában érintett személyek felkészítéséhez.

Az értekezést alkalmasnak tartom arra, hogy a magyar felsőoktatási intézményekben forrásmunkaként hasznosítsák, valamint segítségül szolgáljon a térségbe külszolgálatra utazók felkészítéséhez.

7. A MEGJELENT PUBLIKÁCIÓK JEGYZÉKE

Cikkek, tanulmányok

Külföldön megjelent cikk:

1. Rissener Einblicke 2003. 6-7. szám
The road map: is this a way out or a dead end street 43-50. oldal

Hazai publikációk:

2. A terrorizmus természetrajzáról
Új Honvédségi Szemle 2002/3 24-32. oldal
3. Az izraeli-palesztin konfliktus a második intifáda tükrében
Új Honvédségi Szemle 2002/9 51-65. oldal
4. A palesztin-izraeli konfliktus
Felderítő Szemle 2002/ szeptember 61-87. oldal
5. A felderítés szerepe a béketámogató műveletekben
Felderítő Szemle 2002/2 102-121. oldal

6. Az öngyilkos terrorizmus
Új Honvédségi Szemle 2002/12 45-55. oldal
7. Irak- háború előtt?
Új Honvédségi Szemle 2003/2 2-9. oldal
8. A terrorizmus ellen folytatott hírszerzés
Felderítő Szemle 2003. április 92-102. oldal
9. Az iraki háború hírszerzési tapasztalatai
Felderítő Szemle 2003. július 105-112. oldal
10. A válságkezelő műveletek és a felderítés
Felderítő Szemle 2003. november 39-57. oldal
11. Az EU és a hírszerzés
Felderítő Szemle 2003. október 41-47. oldal
12. Az iraki háború tanulságai
Bolyai Szemle 2003/3. szám 5-18. oldal
13. Gerilla műveletek Irakban
Új Honvédségi Szemle 2003/9 6-14. oldal
14. Viselkedési szabályok műveleti területen
Új Honvédségi Szemle 2004/3 2-9. oldal
15. A tömegpusztító fegyverek közel-keleti proliferációja
Felderítő Szemle 2004. március 5-17. oldal
16. A Közel-Kelet biztonságpolitikai összefüggései
ZMNE jegyzet 2004. 6-48. oldal
17. Az öngyilkos terrorizmus, mint stratégiai fegyver
Felderítő Szemle 2004. június 74-83. oldal
18. A terrorizmus ellen folytatott hírszerzés
ZMNE tudományos konferenciáról készült kiadvány
19. Irak – helyzetelemzés: célok és eredmények
Felderítő Szemle 2004. szeptember 76-90. oldal
20. A palesztin politika Arafát után
Felderítő Szemle 2005. március 59-74. oldal

Előadások, konferenciák

- **2001. október 30.** ZMNE Felderítő tanszék:
A Közel-Kelet biztonságpolitikai helyzete
(6 óra előadás levelező hallgatók részére)
- **2002. december 5.** A Magyar Köztársaság fenyegetettsége
(1 óra előadás HM és HVK vezetői értekezleten)
- **2003. február 4.** Válságkezelés felderítő biztosítása
(4 óra előadás tiszti szaktanfolyam hallgatóinak)
- **2003. február 6.** Terrorizmus és hírszerzés
(2 óra előadás tiszti szaktanfolyam hallgatóinak)
- **2003. március 19.** A balkáni terrorizmus
(1 óra angol nyelvű előadás az Egyesült Királyságban az MNICC-nél)
- **2003. május 15.** A XXI. század kihívásai, a Magyar Köztársaság fenyegetettsége
(1 óra előadás a Légierő vezető állomány részére a szolnoki továbbképző bázison)
- **2003. május 29.** Kiss Károly Hadtudományi Társaság
(1 óra előadás az iraki háború tapasztalatairól)
- **2003. október 25.** MKKFFH tudományos konferencia
(1 óra előadás a válságkezelő műveletek felderítő támogatásáról)
- **2003. november 18.** ZMNE tudományos konferencia
(20 perc előadás a terrorizmus ellen folytatott hírszerzésről)
- **2003. november 13.** A korszerű háború haditechnikai eszközei
(1 óra előadás a Közgazdaságtudományi Egyetem védelemgazdasági szakán tanuló hallgatóknak)
- **2003. november 20.** Az EU és a NATO hadiipari együttműködése
(1 óra előadás a Közgazdaságtudományi Egyetem védelemgazdasági szakán tanuló hallgatóknak)
- **2003. november 27.** A MK nemzetbiztonsági szolgálatai
(1 óra előadás a Közgazdaságtudományi Egyetem védelemgazdasági szakán tanuló hallgatóknak)
- **2004. május 13.** Az iraki katonai helyzet
(1 óra előadás az Információs Hivatalban az Irakba felkészülő különleges rendőri erők és az IH témával foglalkozó szakemberei részére)

- **2004. október 18, 19, 22.** A közel-keleti válságkörzetek elemzése
(8 óra előadás a ZMNE nemzetbiztonsági szakán tanuló levelező hallgatók részére)
- **2004. október 26, 28.** Válságkörzetek elemzése és az abból levonható következtetések
(6 óra előadás a ZMNE vezérkari tanfolyamának hallgatói részére)
- **2004. október 20.** A közel-keleti helyzet elemzése
(1 óra előadás a MK Nemzetbiztonsági Szakszolgálat vezetői állományának továbbképzésén)
- **2004. november 4.** A magyar nemzetbiztonsági szolgálatok
(1 óra előadás a Corvinus Egyetem védelemgazdasági szakán tanuló hallgatóknak).
- **2004. november 25.** Az aszimmetrikus hadviselés sajátosságai
(2 óra előadás a Corvinus Egyetem védelemgazdasági szakán tanuló hallgatóknak).
- **2004. november 29.** A Palesztin Hatóság Arafat után
(1 óra előadás a Pallas Páholyban)

8. SZAKMAI-TUDOMÁNYOS ÉLETRAJZ

1948. szeptember. 4-én születtem Dédesen (Borsod-Abaúj-Zemplén megye) Középiskolai tanulmányaimat Egerben, a Dobó István Gimnáziumban végeztem, ezt követően a Kossuth Lajos Katonai Főiskolán csapatfelderítő szakon tanultam. 1971-es tiszti avatásom után két év csapatszolgálatot teljesítettem Szolnokon az MN 3100 alakulatnál mélységi felderítő csoportparancsnoki beosztásban. 1973-76 között a ZMKA „D” tagozatán folytattam tanulmányaimat, a végzést követően a VK 2. CSF-ségen kaptam beosztást, ahol (illetve jogutódjánál az MK KFH-nál) jelenleg is dolgozom. Szolgálati időm alatt h. tiszti, kiemelt h. tiszti, alosztályvezetői, főosztályvezető helyettesi és főosztályvezetői beosztásokat töltöttem be. Jelenleg az Elemző és Értékelő Igazgatóság igazgatóhelyettese vagyok.

Külszolgálatban 10 évet töltöttem, ebből 2 évet Brüsszelben katonai attasé titkárként, 4 évet Romániában és 4 évet Izraelben véderő attaséként. 1997-ben elvégeztem az Izraeli Véderők Nemzetközi Összekötői tanfolyamát, 2002-ben pedig Nagy-Britanniában katonai hírszerzői igazgatói tanfolyamon vettem részt. Német, angol, francia és román nyelvből felső, holland nyelvből középfokú nyelvvizsgával rendelkezem. Nős vagyok, két gyermekem van.

Tagja vagyok a 2002-ben megalakult MK KFH Tudományos Tanácsának, és szerkesztőségi tagja a Felderítő Szemlének. A Hadtudományi Doktori Iskolára történt jelentkezésem óta 20 lektorált cikkem jelent meg különböző folyóiratokban, egy alkalommal külföldön idegen nyelven is publikáltam. Rendszeresen tartok előadást hazai felsőoktatási intézményekben (Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetemen, illetve a Corvinus Egyetemen), több alkalommal tartottam tájékoztatót HM vezetői értekezleteken, különböző szintű továbbképzéseken, tudományos körökben (Kiss Károly Hadtudomány Társaság, Pallas Páholy), illetve két alkalommal tudományos konferencián (ZMNE, MKKFH).

Budapest, 2005. február 21.

Kis-Benedek József ezredes